

עד:

עין משפט
גר מצות

בן סורר ומורה פרק שמיני סנהדרין

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. ולא תחללו את שם
קדשי ונקדשתי בתוך
בני ישראל אני "
מקדשכם:

ויקרא כב לב
2. הזבדלו מתוך העדה
הזאת ואכלה אתם
כרמנו כמברר שזא
3. לזכר הזה יסלח יי
לעבוד בבזא אתי בית
רמון השתחנתי שמה
ורוא נשען ער ידי
והשתחנתי בית רמון
והשתחנתי בית רמון
יסלח יי לעבוד בזה
הזה: מלכים כ ה יח
4. יאמר לו לך לשלום
וילך מאתו ככרת ארץ:
מלכים כ ה יט

לעזי רש"י

לורד אפרטינימינט. השייך
להב נמלה במלה:
(שייכותם).

מוסף רש"י

מה להלן עשרה. עד
לן פחותה מעשרה. שאלו
עד מתי לעד הרע הוא
לא יחוש וכלל ומעידה

החורץ עליו בן סורר
יחיד

ערקא דמאנא. שרן העל שאס דרך העובדי מוכנים לקשור
 כך ודרך ישראל בענין אחר כגון שיש לי יהודים דביר ודרך ישראל
 להיות נעושים אפילו שני זה שאין באין מזה אלא מזה בעלמא יקדש
 את השם כפי חזיריו ישראל ואין פרסיקא מדבר מזה אלא **אפיא**
סור מור. דעשרה בענין וטולה ישראל:

לשון. במדרגים: וזה אספר פרהסיא
הוא. ונפעלה לעבוד כוכבים ולא
מקרה נאשה לקטל: קרקע עולם
היא. וזה עולם מעשה הוא עושה
זה מעשה: הנאס עשמו. שאין
העובד כוכבים מתחבין להעבירו
מיראשו אלא להנאס עשמו מתחבין
שאין ואין כאן חילול השם ליהרג
קד: הני קוואקי ודיומויקי. כלי נחשת
שנחמין בהם שחלש גבויין הן
ועומדין לפני שולחן מלכים להסחמם
כנגד: היכי ייבנין להו. יום חגיה היה
לפרסיים שנטעין משרתי עבודת
כוכבים וזה מכל בית ו בית ומעמידין
בבית עבודת כוכבים שלהם ומתחממין
העם כנגד וזהו נטעין אף מית
ישראל בעל כרחם היכי ייבנין להו
זה מקרי נפשישו אקדושת השם אלא
חק עבודת כוכבים הוא: אלא. הולל
והעובד: אינו מתחבין להעבירו
אלא להנאס עשמו מתחבין שאין
לאותו העני אלא אין כאן קידוש השם
ליהרג עולו ואף על פי שהעובד
אינו גרין לו אלא לחוק עבודת
כוכבים הנאס עשמו הוא שגרין לאותו
כלי אסור לו שאעבוד אני: קטיל
אספספא. אומר עש מלאכה כהה:
לקטול. האספספא ולא לקטילה
העובד: דבין דאיתו מתחבין להעבירו
אלא לאורי עשמו אין כאן חילול השם:
שנ' לגרסא. להעבירו הוא מתחבין לו
פרהסיא הוא או שעת גזרת המלכות
לקטילה ולא ליקטול אספספא:
כן נה מזהיר על עבודת כוכבים
כדחמר דד' מיתות ונעל טו. וזה אמר

עבור ואל תהרג מנזרה היא לקדם את השם אל לא: **חבוריהו**. כל מירד
 שיצא בכו קדושה השם שיכח בכו דלם אומר לו לעבוד על חזק מנזרה
 או ירהב ואם לא יקדם השם יעבור עמיהם הנחם הוא מן כלכלן
 הוא: **אזכרה** "ע"ר אפרטת"ש"ד ודוגמאות הבאות (דף קע) עולה וכל
 "אזכרה: **לדבר** הוא. מאחר שקבל עליו נעמן שלא לעבוד עבודת
 כוכבים אמר לו ללשע לדרב הוא יקחם ה' לעבדך שמי אנוס דבר
 שאזכר נעמן ע"י וכתבי ויאמר לו קר נלחם אלמא הודה לו:
 ואם

ויבנים שייך ונעמאח לאסור לבעל והוא הדין לנבוע והא דלא פריך
 לענין דלא מייחבין למסור עממה משום עריות דהא מרזחא וליפין
 דלא עבד עממה בגוון שמשליטין אוהו על החיותו ומתעבד משפחה
 וקייא טפי דילמא דמא דדיי טומא טפי כיון דלא עבד עממה והא
 דעבד מעשה אבל הגערה שהיא קרקע עולם אין חייבת
 קצבה שהיא עליה את הערובה אבל לענין חילול השם משום פרהסיא
 דהא עבד לא יבמתי ויבמות ד: נ: וסא דלאמר רבא אין אונס לערובה שאין
 לה יודע שאת יבמתי ואיכא לא אפשר שלא יתקשה לא מיני למימר דלא
 העבדו"ס הביאורו על הערובה הם ודאי יש אונס ואין לו למסור
 את מתיבתא מעבדו ושמעו טענתו של רשעים ערם היא אבל דייקים
 לא היה לה למסור עממה אע"פ שהיא קרקע עולם שהיא דנאחא
 ונעשות דא"כ משמעין גמי ה"ל לאקשויי גבי אסמא ועוד דנאחא
 שארבה היה צריך שחמניהו מן הרודפים כמו שמוכח הענין והיה
 שבתה ממושם נאחא מנכר בקרב רחל ולא דלמרינן צ"י מי
 יהי מתכוונת להבנות מצבליהן וחסדי לא שלא לשמה משום דנענין מן
 נוחא שמתכוונת דלא היתה אנוסה בזה הכינוי שבתה וא"ת
 שיה מרדכי מחילה כדי שתה מותרת לחזור לו דמחזיר גרושה לא
 יזין מנה עמה לא על קודם שתתארס ולא על אחר שתתארס שסתמי
 ובעל א"ת חתא אסורו לא לא היה מתנה עמה א"ל דלא היה רוצה
 בתלמי בוי. הוא עובדא דשליי יבמות ד' קפא: וסא דלאמר ליה
 בר ישראל דלאמי ליה בשל לי קדירה בשבתא ולא בשל וקטילתיה
 מקום שבתא עמלן של ערומי: כן נח מצווה ע"י קידוש השב.
 עמא אפילו צלענא אי לא דכתיב וחי וזה ויש לומר דלימא
 ונערה המורשה אפילו צלענא איכא וזה עיבור לבי:

ואם

מפירו לשוני ערקת דפסאמא. לכאורה תשמע דמנעליה משוין משל עכ"ם כדאמר ומי דפרק הכוסם (נ"ב ע: נט) גבי אלעזר ועירא דהוה ביים מאני אומי וקאמר שיהי מאכל על פולשים וכן תשמע דמנעליה (דף כג.) גבי יהוא גבירא דהוה מסיים מאני אומי וכן

רמי חוטי וקשה בדקוף פ"ק דביצה
 (דף ע"ט.) תנן אין משלחין מונגל לכן
 יוצאין ממנו שערץ ביצה הגיור להשחירו
 ומפסרו ר"ט הדקוק לרעוהת המנגל
 משונות מאל עכו"ם דשל
 עכו"ם שחורות ושל ישראל לבנות
 ומסאלין אובות בדכל דוכתי היינו
 לרעוהת שחורות אבל המנגל ודלי
 היה שמור:

וזהו אסתר פרה"א הוא. חמה
הי' לנאשוי עריות הוא
לדורו ועשרה המאורסו כעלי עלמא
היה ואל יעבור וסמך קאמר בריש
לכתובתו (דף ג:) דלמא דליכא
לנשיות דמסור נפשיהו ופריך ולדרוש
לאלו דלוגם שרי ומאי קושא הא שפיר
עמדן דמסור נפשיהו וסמך גילוי עריות
עומדי ר"ת דאין חייבין מימם על בעלת
עובד כוכבים משום דרחמנא אפקריה
לנוריעה דעובד כוכבים כדלמירין צ"ל
עושין על האנוס (ויצאם ת"ח) דכתיב
והמתן פסוקים וזממת וסמך קאמר
ר"ת להמיר נח ישראל שמהיה
ויצא עליה עובד כוכבים וסב ונמיר
עמה לקיימה צידות דלא שייך למימר
והמתן לנשוע צידות עובד כוכבים דהוא
כתיבא בנחמה והקשה הר"ר יצחק ב"ר
מרדכי דע"כ צידות עובדים נאסרה
לנשוע כדלמיר' התם דלמיר' פרוזות
לבעל האשה שמתארמלה (פסכות כו:) וסמך
בגין האשה שמתבזה בדי עובדים על
ידי נפשות אסורה לנשוע ולאמירין
נמי במגילה (דף טו.) כחשך אכדתי
מגזינא אלא קל אכדתי ממך אלמא
לנשוע בעלה לא חשבי צידות עובד

[illegible]

נח א מ"י פ"ה מהל'
יסורי התורה הלכה
ז' פתח פסין ה טו"ש י"ד
פ"י קנא טפ"ף א'
נח ב (מ"י שם הלכה ז')
טו"ש שם נהג"ה:
פ ג מ"י שם הלכה ז'
טו"ש שם טפ"ף א':
פא ד מ"י פ"ה מהל'
תלמוד סנהדרין:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones